IN NUCE

Een antwoord op alles

Ik ben geen vader

Sebastian Schmitz

Nederlandse editie

Nederlandse editie

Deze vertaling is met AI-ondersteuning herzien aan de hand van het volledige Duitse origineel. Het Duitse origineel blijft leidend. De oorspronkelijke illustraties zijn behouden; de paginanummers verschillen per editie.

© Sebastian Schmitz · ancient-spirit.de

De mens is niet de kroon van de schepping, maar het wezen dat de schepping als zodanig herkent.

Het verhaal van een ‘emfatisch dictaat’

Beste lezers,

Graag wil ik de volgende tekst, ‘Ik ben geen vader’, kort inleiden. De woorden, de zinsbouw en de manier van uitdrukken zijn van mij; de inhoudelijke boodschap is dat echter niet.

Om uit te leggen wat ik daarmee bedoel, moet ik iets verder uitweiden.

Al als kind wees ik elke vorm van religie af. Ik ging alleen naar de kerk als het moest, en later om mijn ouders een plezier te doen. Op de ochtend van mijn veertiende verjaardag meldde ik me af voor de godsdienstlessen, als enige leerling op een grote school. Dat brak mijn vader bijna het hart, vooral omdat de schoolleiding mijn ouders natuurlijk meteen op de hoogte bracht. Uit liefde voor hen stemde ik in met een gesprek met onze pastoor. Dat gesprek hier navertellen zou te ver voeren. Laat ik daarom voorlopig alleen dit zeggen:

De pastoor raadde mijn ouders vervolgens aan mij mijn eigen weg te laten vinden.

Daarna zag ik ook af van het vormsel. Religies en goden konden me niets schelen! Achteraf begrijp ik nu: ik wil niet geloven, maar ervaren.

Na mijn schooltijd volgde ik een opleiding in de handel en verdiende ik in verschillende sectoren mijn brood als verkoper.

Al tijdens mijn opleiding verkocht ik volslagen vreemden graag allerlei ‘onzin’ die ze niet nodig hadden en ook niet wilden. Vrijwel iedereen die ik als verkoper ontmoette, werd klant. Ik beschouwde mezelf als de ultieme manipulator, die een Inuit een koelkast en een zwarte persoon een zonnebank kon verkopen.

Ik had geen gewetensbezwaren: wie een autoshowroom binnenstapt, zoekt daar immers geen liefdadigheidsinstelling. Ook een leeuw eet degenen op die zijn hol binnengaan. Ja, ik was zo’n verkoper die je in een winkel liever niet tegenkomt.

Maar ik had ook een andere kant. Steeds weer kruisten mensen mijn pad die emotioneel in nood zaten of in een hopeloos ingewikkelde situatie waren beland. Telkens hielp ik hen, vaak zonder dat ik het zelf meteen besefte.

Op een gegeven moment viel me op dat de juiste middelen altijd op het juiste moment beschikbaar waren: geld, ervaring, kennis, de juiste woorden, contacten, of wat er ook maar nodig was om te helpen.

Aan de ene kant stond de meedogenloze verkoper die iedereen alles wist aan te smeren. Aan de andere kant

stond iemand die nooit kon wegkijken wanneer de nood van een ander voor zijn voeten terechtkwam.

Financieel was ik bovendien zeer succesvol: op mijn vijfentwintigste reed ik al in een BMW 750 iL. Toch kon ik die welvaart niet vasthouden. Het geld glipte net zo snel door mijn vingers als ik het verdiende.

De jaren gingen voorbij; dertig kaarsjes sierden mijn verjaardagstaart. Op een middag zat ik naast mijn pronkauto onder een boom op een open plek in het bos en vroeg ik me af wat de zin van dit alles was.

En toen gebeurde het werkelijk: ik kreeg een ‘antwoord’. Begrijp me alsjeblieft niet verkeerd: ik hoor nooit ‘stemmen’ in mijn hoofd. Het is eerder een soort taal of uitdrukkingsvorm die uit gevoelens en beelden bestaat, uit emoties en metaforen. Ik vroeg waarom ik zo’n ‘goede’ dienaar van Mammon was en op de juiste momenten toch hart had voor anderen. Waarom kwam ik steeds weer mensen in nood tegen en kon het me niet gewoon niets schelen? In wezen kreeg ik dit antwoord:

‘Dat vermogen om mensen in hun ziel te kijken en te herkennen wat ze het hardst nodig hebben, wat hen werkelijk kwelt, heb je van mij.’

Vanaf die dag wilde ik niemand meer iets verkopen. Ik besefte dat ik helemaal geen superverkoper was: die manier van verkopen vind ik tegenwoordig bijzonder immoreel.

Toegegeven, dit was zo’n krachtige spirituele ervaring dat ik er even door uit mijn evenwicht raakte.

Voor sommige dingen die ik had gedaan, schaamde ik me zo diep dat mijn eerste gedachte was: ik moet priester worden. Na een korte zoektocht op Google stelde ik die wens echter bij: zeven jaar opleiding zonder inkomen, alles wat daarbij kwam kijken, en mijn algemene houding tegenover religie. Wat moest ik dan doen? Dat vroeg ik, want mensen iets verkopen was het enige wat ik kon. ‘Als je geen priester wilt worden, open dan gewoon een café.’ ‘Wat moet ik doen?’ ‘Ja, een betrokken caféhouder is altijd ook een goede psychotherapeut.’

Ik begreep het.

De volgende zeven jaar runde ik twee cafés. Wat ik in die tijd aan menselijke ontmoetingen meemaakte, zou boeken kunnen vullen.

Lichamelijk en geestelijk gaf ik ALLES. Vlak voordat ik volledig instortte, werd ik ‘bevrijd’ doordat ik eenvoudigweg failliet ging. Tot het ontstaan van deze tekst hield ik me nog steeds niet met religie bezig.

Tegenwoordig geef ik mijn kennis graag door als bedrijfsadviseur. U raadt waarschijnlijk al waarom ik word ingeschakeld: de zaak loopt niet goed. Maar als ik vertrek, zijn het de mensen die nieuwe wegen hebben gevonden.

En toen kwam de dag waarop mijn vader een hartoperatie onderging.

Ik worstelde met mezelf. Moest ik iets zeggen? ‘Vraag een second opinion.’ De nacht voor zijn operatie sliep ik niet. Twee of drie keer zag ik mezelf al in de auto stappen om naar het ziekenhuis te rijden en te zeggen: ‘Doe het niet.

Alsjeblieft, doe het niet.’ Maar ik deed niets van dat alles. Ik voelde en vertrouwde erop dat het helaas zo moest zijn.

Mijn vader herstelde heel lang niet van die operatie. Bijna een jaar ging voorbij. Zodra het iets beter ging en er weer reden was voor hoop, kreeg hij een ernstige terugslag.

Met Kerstmis 2013, om zes uur op kerstavond, hield ik in het ziekenhuis zijn hand vast en verwachtte ik opnieuw zijn naderende dood, zoals de artsen ons hadden verteld. In die tijd voelde ik een emotionele pijn waarvan ik nooit had gedacht dat een mens die kon voelen en verdragen. Hoe moest dat voor mijn vader zijn? Hij was degene die werkelijk leed!

Op een nacht lag ik op mijn bank en dacht aan mijn vader, die op de intensive care voor zijn leven vocht. Verbitterd vroeg ik - nee, ik EISTE:

‘Vertel me de waarheid van het hele bestaan, in een taal die ik begrijp. Geen filosofie, geen moraalpreken, geen bloemrijke woorden of troost: alleen de naakte waarheid!’

Zo ontstond ‘Ik ben geen vader’, in één nacht.

U zou kunnen zeggen dat dit voortkwam uit emotionele nood: een wirwar van synapsen als uitlaatklep om mijn gevoelsleven te stabiliseren. Die mogelijkheid heb ik zeker overwogen. Daarom zocht ik op internet naar vergelijkbare opvattingen en uitspraken.

In ALLE religies vond ik aanknopingspunten. Bijvoorbeeld ‘Ego sum, qui sum’: JHWH laat zich vertalen als ‘Ik ben die ik ben’. Of ‘Si vis amari, ama!’ - ‘Als je bemind wilt worden, heb dan lief!’ Bijna alle uitspraken van Jezus en

Boeddha hebben hier betrekking op. Ik spreek helemaal geen Latijn en kende dit verband niet.

Zelfs het scheppingsverhaal, dat ik als kind natuurlijk kende en later zelf las, klinkt mij tegenwoordig heel anders in de oren. Kennis ‘verdreef’ ons uit het paradijs, maar vrijheid is onze grote beloning. In die vrijheid maken we fouten, maar door inzicht leren we ervan.

Niet voor niets heten ze de Tien Geboden en niet de Tien Verboden. ‘Gij zult niet doden.’ Maar als je het toch doet, leef dan met de gevolgen! God heeft het je niet onmogelijk gemaakt; anders zou je het niet kunnen doen.

Ook de ‘historische Jezus’ begreep ik als kind nooit echt. Waar diende al dat gepraat over honingzoete liefde voor? Nu begrijp ik: ik kan niet iedereen die ik onrecht heb aangedaan persoonlijk om vergeving vragen, maar ik kan anderen op ieder moment vergeven wat zij mij hebben aangedaan.

Als iedereen op aarde dat deed, zou de eindeloze kringloop van schuld en vergelding - ‘Als jij mijn broer doodt, neem ik de jouwe’ - worden doorbroken. Pas dan zou de mens ooit werkelijk vrij kunnen zijn!

Om dat oprecht te kunnen doen, om alles wat is geweest en alles in en om ons heen te ‘zegenen’, moet ieder mens het eerst zelf in de kern herkennen en begrijpen. Ware liefde laat los en kent geen verlangen! Als mensheid hebben we nog een lange weg te gaan. Maar ook de langste reis begon, zoals we weten, met één kleine stap.

Wat moet ik nu met deze tekst doen? Allereerst zei ik: DANK U! Maar zoals in het voorwoord staat: ‘Deze tekst is niet voor de mensheid, maar alleen voor jou …’ Daarom weet ik nu: iedereen heeft recht op zijn eigen ervaring, hoe die er ook uitziet en aanvoelt.

Anders gezegd: alleen wie niet buiten zichzelf zoekt, maar zelf ervaart, gelooft ook wat hij uiteindelijk vindt.

We worden niet ‘gemeten’ aan onze daden, maar aan de motieven die eraan ten grondslag liggen.

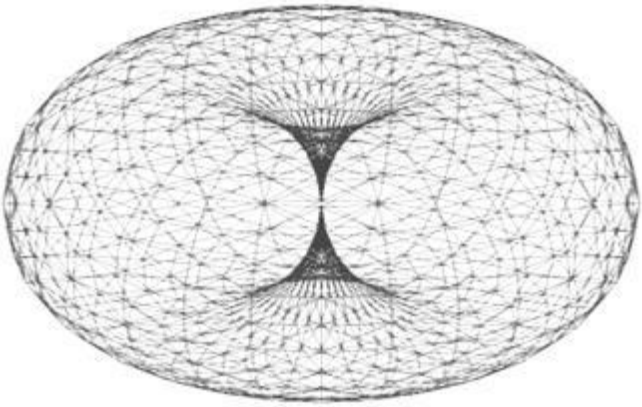
Ik help niet omdat het mij persoonlijk voldoening geeft, maar eenvoudigweg omdat ik het kan. Daarom geef ik de tekst door zoals ik hem heb ontvangen: als een geschenk aan iedereen die hem wil en kan aannemen.

Mocht u bij het lezen van de volgende regels denken: ‘Nee, zo is het niet, alles moet heel anders zijn’, leg de tekst dan weg en maak u er verder geen zorgen over. Ik wil niemand ergens van overtuigen. Laat iedereen het leven ervaren en zichzelf ontdekken!

Hartelijke groet, Sebastian Schmitz

‘De aanblik van mijn schepping doet me oneindig veel pijn en schenkt me evenveel vreugde.’

Ik ben geen vader



- Ego sum, qui sum. -

Voorwoord

Sinds het begin kijken mensen naar de sterren en stellen ze zich die ene, allesomvattende vraag: ‘Wat ben ik, waar ligt de oorsprong van al het zijn en waarom is mijn wereld zo bitter?’

In ieder tijdperk geloofden mensen in het bovennatuurlijke. In overeenstemming met de geest van hun tijd bedachten ze verschillende denkmodellen om te verklaren wat het verstand alleen niet kon bevatten.

Talloze religies zijn bedacht en weer in betekenis vervaagd. Laat ik meteen zeggen: geen van de religies die ooit hebben bestaan, nu worden beoefend of vandaag ontstaan, verkondigt de waarheid. Ze bieden een mythologische kijk op het onverklaarbare. Toch hebben ze allemaal hun bestaansrecht. Ze ontstaan en verdwijnen binnen de geest van hun tijd en binnen de grenzen van wat mensen kunnen begrijpen.

Mensen hebben heel lang de tijd gehad om hier te komen. Nooit, op geen enkel moment, heb ik uit eigen wil actief ingegrepen in hun ontwikkeling.

Eén ding staat boven alles: de vrije wil van de geest. Die is onmisbaar om werkelijk te kunnen begrijpen:

Om te weten wie je bent, moet je eerst ervaren wat je niet bent.

Begrijp de volgende tekst in die geest. De betekenis ervan is slechts wat jij erin wilt lezen. Beslis zelf over betekenis en waarheid. Jouw wil geschiede, niet de mijne. Deze woorden richten zich niet tot de mensheid, maar alleen tot jou, omdat jij erom vroeg en wilde begrijpen waarom de wereld tegelijk zoveel wreedheid en liefde bevat.

De waarheid is zo eenvoudig dat woorden als deze niet nodig zouden zijn. Maar je verstand dorst naar grote raadsels en zoekt geen antwoord in wat eenvoudigweg logisch is.

Waarom zou je de rechte, rechtstreekse weg nemen als kronkelpaden je eindeloze mogelijkheden bieden om te

ontdekken en te ervaren? Alleen wie zijn eigen zelf werkelijk herkent en begrijpt, vindt.

‘Niemand komt tot de Vader dan door mij’, verkondigde ooit een mens die jullie tegenwoordig Jezus noemen.

Hij had gelijk, want dat betekent: ‘Niemand wordt zoals ik als hij niet handelt, voelt en denkt zoals ik.’

Hij begreep: ik ben geen vader en jullie zijn mijn kinderen niet!

Het wezen van het leven

Alles wat bestaat, volgt zijn eigen wezen. Dat wordt vaak verward met een doel, maar bedoeld wordt een fundamentele eigenschap zonder bedoeling.

Als voorbeeld wil ik de zon beschrijven.

Op en in de zon vinden voortdurend ingewikkelde chemische en natuurkundige processen plaats. De gevolgen ervan kun je iedere dag voelen en ervaren. De zon is een fundamentele voorwaarde voor jouw bestaan, voor al het leven. Maar de zon zelf staat daar onverschillig tegenover. Los van bestaan en leven volgt ze eenvoudig haar eigen wezen, zonder enige concrete bedoeling. Als alles nu van haar afhankelijk is, komt dat alleen doordat wat later ontstond zich aan haar wezen heeft aangepast. De zon was er het eerst.

Misschien kun je je geen leven zonder de zon voorstellen. Ik zeg je: dat komt doordat je zulk leven niet kent. In de

diepste delen van jullie oceanen bestaat bijvoorbeeld leven dat nooit licht heeft gezien.

In de mythologie is de zon een van de vroegste beelden van het goddelijke. Veel religies hebben inderdaad hun oorsprong in zonneverering. Toen mensen het levensbelang van haar bestaan beseften, vereerden en aanbaden ze de zon als een zichtbare godheid aan de hemel.

Maar wat heeft het voor zin om op een koude winterdag tot de zon te bidden: ‘Straal sterker en verwarm me, ik vries dood’? Of tijdens een tocht door de woestijn: ‘Minder hitte, ik sterf van de dorst’? Er zal niets gebeuren. De zon kan niet anders: ze volgt haar wezen. Van jouw nood, jouw bestaan of de aarde weet ze niets en het laat haar volkomen onverschillig.

Stel je nu een sterke boom midden in een bos voor. Ook die heeft een eigen wezen en volgt dat onvoorwaardelijk. Zonder de plantenwereld zou jij niet kunnen bestaan: zij levert de zuurstof en het voedsel die je nodig hebt. Maar de boom, het bos en de hele plantenwereld staan daar onverschillig tegenover. Je gebruikt ze om één enkele reden: ze bestaan en waren er eerder dan jij.

Hetzelfde geldt voor virussen, bacteriën, insecten en dieren. Ze volgen allemaal hun wezen. Yersinia pestis doodt een mens binnen enkele dagen, maar dat is niet zijn bedoeling: uiteindelijk sterft hij zelf in het lichaam van zijn dode gastheer. Hij handelt volgens zijn wezen.

Wie een wilde leeuw wil aaien en vervolgens klaagt dat hij wordt opgegeten, is een dwaas.

Het wezen van alle dingen en de volgorde waarin ze zijn ontstaan, hangen in de tijd met elkaar samen. Op zichzelf beschouwd heeft echter geen ervan een toegewezen doel.

Wie geen bedoeling heeft, kent geen schuld. Wanneer een tsunami dichtbevolkte kustgebieden verwoest en honderdduizenden mensen doodt, gebeurt dat doordat de planeet aarde haar wezen volgt. Die ontelbare mensen sterven om één enkele reden: ze waren daar.

Het is belangrijk het wezen van de dingen en hun onderlinge samenhang in de tijd te begrijpen, omdat je alleen zo mijn wezen kunt doorgronden. Bij grote natuurrampen, pandemieën, hongersnoden, lijden en ellende krijg ik vaak de schuld. ‘Gods straf is over ons gekomen’: dat hoor ik al sinds het begin der tijden. In werkelijkheid berust alles wat gebeurt op het wezen van de dingen.

In de kern betekent het eigen wezen: leven dat zich vrij ontvouwt, zonder een bepaald doel of een toegewezen bestemming. Je vergist je als je denkt dat de zon een dode ster is waarop alleen natuurkundige en chemische processen plaatsvinden. Alles wat je ooit op welke manier dan ook met je zintuigen kunt waarnemen, is al ‘leven’.

Al het nieuwe maakt gebruik van wat er al is: een eindeloze volgorde in de tijd, waarin het wezen van het bestaande nieuw bestaan mogelijk maakt.

De vogel eet de worm alleen omdat die er is.

Mijn wezen

Als het eigen wezen leven betekent en ik een eigen wezen heb, leef ik dan? Ja! Ik ben het leven zelf: absoluut werkelijk en ongeschapen, zoals het universum, dat begin noch einde kent.

Mijn wezen laat zich in één woord beschrijven: liefde. Maar rond dat woord zijn in de loop van de geschiedenis grote misverstanden ontstaan. Vervang daarom in je gedachten ‘goddelijke liefde’ door volledig begrip en ‘menselijke liefde’ door verlangen.

Vlinders in je buik, hunkering, heftige gevoelens, verliefdheid. Maar zodra je denkt het geluk te hebben gevonden, ben je bang het weer te verliezen. Jaloezie, afhankelijkheid, ruzie en verlies kunnen volgen. Je ziet: dat is niet de liefde die ik bedoel.

Ik ben absoluut werkelijk en mijn wezen is onvoorwaardelijke liefde: liefde die berust op allesomvattend begrip door zelf opgedane ervaring.

In die zin ben ik alles wat bestaat.

Ervaring is een voorwaarde voor begrip. Ik heb alles al ervaren en daarom ben ik al het zijn, het leven zelf.

Je hebt gelezen dat het zinloos is een wezen te vragen zijn aard voor jou te veranderen. De zon blijft wat ze is, hoe vurig je haar ook aanbidt of smeekt. Heeft het dan zin om tot mij te bidden? Mijn eerlijke antwoord is zowel ja als nee. Het maakt verschil of je mij ‘in liefde’ of ‘uit liefde’ aanspreekt.

Begrijp me niet verkeerd: ik beoordeel nooit een verzoek. Handelen UIT liefde bevat meestal een persoonlijk motief dat niet is doorgrond. Handelen IN liefde berust daarentegen altijd op begrip.

Als je het koud hebt, laat ik de zon niet warmer voor je schijnen: dat zou tegen haar wezen ingaan. Als ik jouw wens volgde, zouden de gevolgen verwoestend zijn. Alles wat na de zon ontstond, volgt zijn eigen wezen in verhouding tot haar. Die samenhang in de tijd zou worden verstoord en het leven op aarde onmiddellijk in gevaar brengen. Uiteindelijk zou dat korte geschenk van warmte je niets opleveren.

Maak je geen zorgen: ik heb een eigen wezen, maar ik ben geest.

Om jezelf een plezier te doen, kun je mij vragen de zon warmer voor je te laten schijnen; er zal niets gebeuren. In liefde kun je mij echter vragen niet dood te vriezen. Pas dan kan ik je wijzen op het goed verwarmde café schuin aan de overkant, dat je door het rillen niet had opgemerkt.

Als je het had begrepen, had je warme kleren aangetrokken en was deze nood nooit ontstaan.

Het is dus zinloos mij aan te roepen wanneer je een motief nastreeft dat strijdig is met het wezen van een ander. Alles wat ontstaat, volgt altijd uit wat al bestaat.

Je bestaan hangt niet van mij af. Je hoeft mij niet dankbaar te zijn.

Maar mij volledig begrijpen en alles in zijn eigen wezen doorgronden, omvat het grootste geschenk dat je jezelf kunt geven. Daarover later meer.

Het wezen van de mens

Als mens sta je bijna aan het einde van een heel lange opeenvolging in de schepping. Je zou kunnen zeggen dat er onvoorstelbaar veel moest gebeuren voordat jij kon ontstaan. Gemeten in aardse tijd is in jullie sterrenstelsel gedurende meer dan twintig miljard jaar het ene wezen na het andere ontstaan, telkens voortbouwend op wat er al was.

Hoewel het proces ontzaglijk was, ging dit ontstaan en vergaan niet met moeite gepaard. Leven ontstaat altijd in liefde, uit zichzelf.

In de kern lijkt jouw wezen op dat van alles wat bestaat. Zonder een bepaald doel of een bedoeling? Bij jou niet! In boeken kun je lezen: ‘God schiep de mens naar zijn evenbeeld.’ Dat klopt, maar het slaat op mijn geest. Je hebt een eigen wezen, maar je bent geest; daarin lijken wij op elkaar. Het enige verschil ligt in de omvang van het begrip.

Stel je dit eens voor:

Je leeft op een altijd groene weide, omringd door planten en tamme dieren die je voeden. Helder water stroomt in onbeperkte overvloed. Om te overleven hoef je alleen maar je hand uit te steken en te nemen wat je nodig hebt. Je bevindt je in de tuin van Eden. Vraag jezelf nu af: wat

zou je op zo'n plek worden, zonder enige uitdaging? Na verloop van tijd een mens die zich doodverveelt!

Jouw wezen is leven, maar je geest dorst naar ervaring en je verstand naar inzicht.

Op een dag zou je uit frustratie je vertrouwde plek verlaten en ver voorbij de horizon trekken, om te ontdekken dat het op iedere nieuwe plek precies zo was als altijd. Je zou tientallen jaren door de tuin zoeken, totdat je besefte:

Een volmaakt perfecte ruimte, die uitsluitend op jouw bestaan is afgestemd, ontneemt je iedere betekenisvolle keuze. Een keuze zonder betekenis biedt geen nieuwe ervaring en geen begrip.

Je herkent dat er meer dan volmaaktheid nodig is om je eigen wezen te onderzoeken, met een wakkere geest het volle leven te ervaren en naar jouw aard nieuwe dingen tot stand te brengen.

Jouw eigen bewustzijn markeerde het begin van jouw zijn.

Je was als het ENE dat ALLES is en daarom niet weet WAT het is: als de zee die geen afzonderlijke druppel kent, of het licht dat de duisternis niet kent.

Ik bedoel dat zowel geestelijk als wereldlijk. Op de dag dat je werd geboren, had nog niets voor jou een betekenis of een naam.

Om jezelf te ervaren, moet je binnen al het bestaan de afzonderlijke wezens kunnen onderscheiden. Anders

gezegd: binnen de materie ervaar je je eigen begrenzing als een verrijking - dat is jouw werkelijkheid.

Is de wereld volmaakt, met haar samenspel van elementen, sterren en planeten? Je hebt vast gelezen dat God alwetend en almachtig is. Dan zou een door mij geschapen wereld toch de maatstaf van alle volmaaktheid moeten belichamen.

Als ze volmaakt was, zou je het woord niet eens kennen, laat staan de betekenis ervan.

Chaos is het begin van al het bestaan. Niets wat is ontstaan, is volmaakt; het is altijd optimaal aangepast.

Herinner je je de onderlinge samenhang van alle wezens in de tijd? Al het nieuwe maakt gebruik van wat er al is. Ook jij bent een optimale aanpassing binnen een heel lange opeenvolging van wezens.

Heb je ooit door een ongerept bos gelopen? Overal, in alle richtingen, ontstaat en vergaat er iets. Geen paden, hoeken of cirkels verstoren de harmonie van die chaos. Je voelt je vrij en haalt diep adem. Houd dus op kinderen te berispen als ze rommel maken: ze volgen hun wezen.

Wat is dan het ‘wezen van de mens’?

Eerst herken je jezelf aan je lichaam. Zoals je kunt verwachten, is het optimaal aangepast aan de werkelijkheid om je heen. Met je zintuigen vind je je weg in de ruimte. Een natuurkundige zou het een warmtemachine noemen; voedsel is de brandstof.

Dan is er je verstand. Het onderzoekt voortdurend jouw zijn en alles wat in en om je heen is. Niets daagt het meer uit dan een raadsel dat het nog niet begrijpt.

Je geest merk je het minst op; je kunt hem ook je ziel noemen. Hij dorst naar ervaring, en alleen naar ervaring. Of jij een ervaring goed of slecht noemt, maakt hem niets uit. Het gaat om de intensiteit ervan.

Je geest oordeelt niet: hij ervaart zichzelf.

Toen je werd geboren, was je al een wezen: lichaam, verstand en geest samen. Iedere nieuwe ervaring veranderde je waarneming. Ieder inzicht ontwikkelde je verstand. Samen vergroten ze voortdurend je bewustzijn van de samenhang van ALLES. Zo herken je de kern van het bestaan.

Een vuur verwarmt je, maar als je geen rekening houdt met zijn wezen, verbrandt het je huis.

Om te leven moet je ademen, eten, drinken, slapen, naar het toilet gaan en je verplaatsen, zoals ieder ander mens op aarde. Maar hoe je dat doet en wat je daarbij voelt, is helemaal aan jou.

In je wezen ben je op ieder nieuw moment de som van alles wat je hebt ervaren en van de manier waarop je dat hebt begrepen.

Jouw ‘menselijke wezen’ is dus:

Wat je nu bent, op dit en ieder nieuw moment, bezien vanuit je volledige ontwikkeling.

Het wezen van het collectief

Het collectief is het oerwezen van al het zijn.

Als je naar een sterrenstelsel kijkt, zie je een bijna ontelbare overvloed aan hemellichamen. Het is altijd in beweging. Alles daarbinnen beïnvloedt elkaar voortdurend en is van elkaar afhankelijk. Zoals je weet, volgt al het nieuwe uit wat al bestaat.

Vergelijk dat nu met een vlieg. Hoeveel collectief zit daarin? Als lichaam is ze een wezen waaraan je een naam geeft. Ze heeft ogen, vleugels, poten enzovoort. Alleen het samenspel van al die onderdelen maakt haar tot wat ze is.

Denk nu op een veel kleinere schaal.

Uit welk collectief is zij in materiële zin ontstaan? Waarin verschilt ze van het sterrenstelsel?

Alleen in de rangschikking van de kleinste bestanddelen van wat jij materie noemt. Die zijn in zichzelf alles, de oorsprong van ieder wezen. Ze vormen altijd een collectief: een wezen met een eigen aard.

Alles wat bestaat, is dus uit al het andere gevormd, in voortdurende onderlinge afhankelijkheid en wisselwerking.

Zo bezien ben ik niet bij jou: jij bent in mij en uit mij gevormd.

Het wezen van het collectief: de mensheid

Nu de vraag die je het meest bezighoudt: waarom jouw wereld is zoals je die kent.

Onthoud: ik heb een eigen wezen, maar ik ben geest. Daarin zijn wij gelijk.

Stel je een aarde zonder mensen voor. Hoe zou die eruitzien? Dat hoeft niet moeilijk te zijn: in de geschiedenis van de wereld verschenen mensen pas gisteren. Uit je aardrijkskundelessen weet je hoe de wereld er vóór jullie uitzag.

Mijn wezen is onvoorwaardelijke liefde. In die liefde schiep ik alles wat bestaat, door het uit zichzelf te laten ontstaan.

Het enige verschil tussen jou en mij is de omvang van ons begrip van ALLES. In die zin schiep ik jou in liefde: volkomen naakt, vrij van alles wat nu in je is, zodat je kon vormgeven aan wat bij je is en het kon ervaren. Zo zou je uiteindelijk door ervaring ontdekken wat je werkelijk bent.

Om duidelijk te maken waarom jullie wereld is zoals ze is, maken we onderscheid tussen jouw schepping en de mijne. Ook als scheppers zijn we gelijk. Maar ik schep altijd in liefde, terwijl jij meestal uit liefde schept.

Zie dit als een voorwaarde om jezelf te ervaren, niet als een verwijt.

Wat bedoel ik precies? Ik zal het uitleggen aan de hand van iets waarvan het wezen jou en jullie wereld ingrijpender heeft beïnvloed dan bijna iets anders: geld.

Eerst: hoe ontstond jullie schepping, het geld?

Toen mensen niet langer over de continenten trokken omdat jagen en verzamelen hun te moeizaam leek, vestigden ze zich op vaste plaatsen, bouwden blijvende onderkomens en bewerkten het land.

Al snel merkten ze dat hun akkers meer opleverden dan ze zelf konden eten. Niemand wilde voor altijd alleen van zijn eigen brood en fruit leven. Daarom ruilden mensen wat ze hadden voor dingen die ze wilden hebben.

Om een einde te maken aan het eindeloze onderhandelen over waarde - ‘Hoeveel eieren krijg ik van je voor een kip?’ - was er een onafhankelijke, vaste tussenwaarde nodig: een voorwerp dat tegen alles kon worden geruild. Het geld was geboren, met een nieuw eigen wezen.

Of het nu schelpen, glazen kralen, goud, munten of papier waren, maakte aanvankelijk niets uit. Het was een uitstekend idee: gemakkelijk mee te nemen en te bewaren. Wie er genoeg van had, hoefde niet meer zelf op het land te werken, maar kon iemand anders daarvoor betalen.

En daar was het al: het geld was van wezen veranderd. Ooit alleen bedoeld om voortgebrachte goederen te ruilen, was het zelf iets begerenswaardigs geworden. Waarom zou iemand anders tegen betaling op andermans akker werken?

Een paar mensen doorzagen dat nieuwe wezen al snel. Het duurde niet lang of bij sommigen lag het geld tot aan het plafond opgestapeld.

De meesten begrepen het niet; ze wilden het alleen bezitten. Enkelen werden onmetelijk rijk en hun huizen werden kastelen, vervolgens paleizen.

Geld regeert de wereld. Wie er veel van bezit, heerst over al die naamloze anderen. De ooit vrije jager en rondtrekkende mens werd een dienaar van zijn meesters. Wat kan het gemak van geld een bittere prijs eisen!

Wat is tegenwoordig het wezen van geld?

Objectief beschouwd heeft het de eigenschappen van een drug: goedkoop te produceren en gemakkelijk verkrijgbaar. Het gebruik ervan maakt afhankelijk en doet naar meer verlangen. In jullie wereld zijn jullie volledig afhankelijk geworden van geld.

Dat is geen toeval. Degenen die als eersten het nieuwe wezen van geld doorzagen, hebben het doelbewust gemaakt tot wat het is.

Wist je dat al het geld dat tegenwoordig bestaat op schulden berust? Telkens als iemand leent, ontstaat er nieuw geld, alleen al door rente en samengestelde rente. Het brengt zichzelf tegenwoordig vrijwel voort, zonder jou! Hoe meer ervan is, hoe meer je je moet schikken naar de belangen van enkelen. Je verkoopt zelfs je eigen wezen voor geld.

Eerst gebruik je alle nieuwe dingen met plezier, en even later beheersen ze jou. Je draagt geen kleding omdat je

geen vacht hebt; je hebt geen vacht omdat je kleding draagt. Alles staat voortdurend met alles in wisselwerking, zoals je weet.

Jij bent de schepper van jouw wereld; je mag de materie naar eigen wens vormgeven. Maar kijk nu eens naar jullie wereld, naar je medemensen en het vee. Wat heeft het wezen van geld met hen allen gedaan?

Stap je huis uit. Hoe goed je ook zoekt, je zult bijna niets vinden dat in liefde is ontstaan. Waar je ook komt, dingen bestaan uit liefde: uit liefde voor geld!

Nu weet je waarom jullie wereld zo vaak een vorm aanneemt die je niet bevalt.

Alles hangt met alles samen en staat voortdurend met alles in wisselwerking: zo ervaar je jezelf.

Dus als zinloos werk voor anderen je opnieuw kwelt en je denkt: ‘Dit ben ik niet. Is dit alles?’, dan heb je gelijk: je hebt een wezenlijk inzicht verworven!

Je hebt begrepen dat je, om te weten wie je bent, eerst moet ervaren wat je niet bent.

De zin van jouw bestaan

Als je nu zegt: ‘Nee, zo ben ik niet. Ik heb deze wereld niet geschapen; de mijne zou er heel anders uitzien’, antwoord ik: dat inzicht leeft in jouw geest omdat je dit alles al ontelbare keren hebt gedaan, ervaren en begrepen.

Ga er in het algemeen van uit dat je alles wat je in de relaties tussen mensen en ALLES in jullie wereld bewust in de kern doorgrondt, verstandelijk begrijpt en gevoelsmatig volledig aanvoelt, al ontelbare keren zelf hebt ervaren. Voortdurend ga je voorbij aan het wezen van anderen. Iedere ruzie, iedere oorlog, alles wat je slecht of kwaad noemt, gebeurt om één reden: jouw gebrek aan begrip en de gevolgen daarvan. Door het allemaal te ervaren, leer je het te doorgronden.

Louter kennis betekent op zichzelf niets voor je. Alleen een ervaring die je zelf hebt beleefd en volledig hebt begrepen, laat je het wezen van iets geheel doorgronden.

Stel je voor: een oorspronkelijke bewoner van het Amazonegebied wil van je weten wat sneeuw is, en jij probeert het hem uit te leggen.

Je kunt duizend woorden gebruiken, de structuur, de kou en ieder denkbaar detail beschrijven. Hoeveel moeite je ook doet, hij zal het wezen van sneeuw nog niet bij benadering begrijpen.

Zelfs als je hem sneeuw bracht en die in zijn handen legde, zou hij haar nog niet volledig begrijpen.

Uiteindelijk blijft je maar één mogelijkheid over: hem in de winter naar de bergen sturen.

Of een jongetje vraagt zijn vader: ‘Wat is een orgasme?’ Lach je? Zo zijn kinderen nu eenmaal. Hij heeft het woord op school opgevangen. Wat moet zijn vader zeggen? Jij weet het!

In jouw werkelijkheid leef je in dualiteit. Alles heeft een tegenpool en je bepaalt iedere vorm van bestaan aan de hand van dat contrast.

Hoe zou je kou kunnen kennen zonder warmte? Er is geen hoog zonder laag, geen boven zonder onder, geen vreugde zonder verdriet, geen geluk zonder pijn, geen licht zonder duisternis, geen goed zonder kwaad.

Het bereik van elk wordt door je ervaring bepaald. Een oorspronkelijke bewoner van Afrika verstaat iets anders onder kou dan een Inuit op de Noordpool.

Ook in jullie geestelijke wereld bestaat dualiteit. Teruggebracht tot de kern kun je op twee manieren voelen: in liefde en in angst. Ieder denkbaar gevoel hoort bij de ene of de andere kant.

Verdriet berust op angst, vreugde op liefde. En opnieuw hangt de reikwijdte van wat je aan de ene of de andere kant voelt af van je ervaring.

Hetzelfde geldt voor handelen. Strijd berust op angst, begrip op liefde. Vasthouden berust op angst, loslaten op liefde. Heersen berust op angst, leiden op liefde. Bezitsdrang berust op angst, delen op liefde.

Je weet welk soort handelen geen werkelijkheid hoeft te worden.

Nu wil ik je mijn ‘kijk’ meegeven; je mag die tot de jouwe maken.

Ik zie en voel de dingen altijd zoals ze zijn, zonder dualiteit.

Vraag jezelf af: bestaat duisternis werkelijk? Is ze echt? Het is tenslotte donker ’s nachts of wanneer je het licht uitdoet. Nee: duisternis is niet werkelijk en daarom voor mij niet van belang. Ze is alleen de afwezigheid van licht. Licht kun je meten, duisternis niet. Is het kwaad werkelijk? Nee: het is slechts de afwezigheid van het goede.

Is kou werkelijk? Bij −273,15 °C wordt niets meer kouder: alle moleculen zijn tot stilstand gekomen. Warmte is trilling en alles wat boven het nulpunt meetbaar is, is warmte. Verdriet is de afwezigheid van vreugde.

Alles is altijd precies wat het is: zijn eigen wezen. Alleen een gebrek aan begrip maakt vergelijken nodig.

Wil je veel sneller vooruitkomen op je weg naar goddelijkheid, begrijp dan alles, vooral mensen en dieren, zoals het in zijn eigen wezen is, en niet zoals jij het graag zou willen. Anders gezegd: houd op je te ergeren, waaraan of aan wie dan ook! Je weet nu waar je frustratie vandaan komt: je eigen gebrek aan begrip. Wees liever nieuwsgierig en leer doorgronden.

Vergelijk jezelf vooral niet met anderen. Of iemand meer of minder bezit dan jij, een andere religie of overtuiging heeft, heteroseksueel, homoseksueel, lesbisch of iets anders is; welke taal of huidskleur iemand heeft; of iemand mooi of lelijk is, lekker ruikt of stinkt, ongelooflijk slim of volslagen dom is: niets daarvan hoeft je te verontrusten.

Hoe iemand je ook tegemoet treedt of je pad kruist, herken, doorgrond en begrijp diens wezen, en ook dat van jezelf.

Overigens zijn alle mensen op aarde letterlijk familie van elkaar. Jullie zijn allemaal uit één oercel ontstaan; jullie zijn broers en zussen van hetzelfde bloed.

Ken je de uitspraak ‘Ieder oogst wat hij zaait’, of het idee van vereffenende rechtvaardigheid? Dat zou je bijzonder ter harte moeten gaan.

Wat voor schade je een ander wezen ook berokkent door tegen zijn aard in te handelen - bewust of onbedoeld, rechtstreeks of onrechtstreeks - zul je zelf in de gevolgen ervaren als je die gevolgen niet volledig erkent, begrijpt en gevoelsmatig doorgrondt.

Dat is niet om je te straffen, maar opdat je het door je eigen ervaring leert doorgronden en begrijpen.

Dit berust niet op een idee van mij, maar was vanaf het begin jouw uitdrukkelijke wens en wil.

Je wilde alles weten over iedere vorm van bestaan. Ook al doet het me vaak diep pijn om toe te kijken, zo zal het zijn: ik heb het beloofd, omdat ik van je houd!

Als je bijvoorbeeld voortdurend tekeergaat tegen ‘luie, werkloze, parasiterende nietsnutten’, hen uitscheldt en kleineert, dan … tja, je weet het. Ik wil je echt niet bang maken, alleen tot wat meer gevoeligheid aanzetten.

Goed, zou je kunnen zeggen,

‘Waar dient dit allemaal voor? Hij zegt dat hij alles is wat bestaat, alles weet, alles kan en almachtig is. Waarom geeft hij mij niet gewoon zijn goddelijke kracht? Dan kan ik alles inrichten zoals ik wil.’

Ik begrijp je bezwaar. Maar dan zeg ik - vergeef me de vergelijking, ik wil je werkelijk niet beledigen:

Als ik je mijn goddelijke kracht gaf en je al het bestaan toevertrouwde, zou dat zijn alsof ik in een drukke voetgangersstraat een chimpansee achter het stuur van een Lamborghini zette en hem liet zien hoe hij de contactsleutel moest omdraaien en een versnelling inschakelen.

Geloof me: in een fractie van een seconde zou je niet alleen jezelf, maar het hele universum vernietigen. De gevolgen van die ervaring zou je werkelijk nooit hoeven mee te maken. Daarvoor houd ik veel te veel van je!

Je vermoedt het al; dat heb je altijd gedaan. Eén aards leven kan onmogelijk volstaan om alle wezens, alles wat bestaat, volledig te begrijpen. Daarom is dit niet jouw enige leven.

Je bent een oeroude geest in een wezen dat telkens opnieuw ontstaat. Zo ervaar je jezelf, je bestaan, ieder wezen en alles wat daarmee samenhangt. Uiteindelijk wordt ieder mens, op zijn eigen manier en langs deze weg, geheel zoals ik.

Dat was jouw wens. Ik schiep je naar mijn evenbeeld, en daarin ligt de reden voor het bestaan dat je zelf koos.

Lijden zonder jouw toedoen?

Je hebt gelezen dat al het slechte en kwade, iedere oorlog en al het lijden dat eruit voortkomt, ontstaan doordat het wezen van iets niet wordt begrepen. Onomwonden gezegd: jij en je medemensen brengen het zelf voort.

Maar hoe zit het met lijden dat niet meteen door je eigen gebrek aan begrip te verklaren is? Waarom sterven kinderen? Waarom worden mensen geboren met beperkingen aan hun ledematen of zintuigen? Waarom bestaan ziekte en dood?

Eerst moet je de verschillende gevallen zorgvuldig van elkaar onderscheiden.

Neem de thalidomide-affaire uit het begin van de jaren zestig. Een geneesmiddel met de naam Contergan werd ook aan zwangere vrouwen voorgeschreven, met rampzalige gevolgen voor hun ongeboren kinderen: zij werden met misvormde ledematen geboren. Dit lijden ontstond door een gebrek aan begrip. Het wezen van de werkzame stof botste met dat van het groeiende lichaam.

Iets vergelijkbaars kan gebeuren wanneer een moeder tijdens de zwangerschap rookt, alcohol drinkt, ongeschikte voeding gebruikt, te weinig of te veel eet, of een abortus ondergaat. Ook de man speelt een rol: de kwaliteit van het sperma hangt rechtstreeks samen met zijn levenswijze. De mens in wording kan zo ernstig verzwakt raken dat het kind later sterft.

Invloeden van buitenaf, zonder dat iemand zelf rechtstreeks iets doet, kunnen vergelijkbare gevolgen

hebben, zoals een zware blootstelling aan giftige stoffen door milieuvervuiling.

Een onevenredig groot aantal ziekten, en het lijden en de dood die ze op iedere leeftijd veroorzaken, komen voort uit het negeren van het eigen wezen bij voortschrijdende industrialisering en veranderende leefwijzen.

Eenvoudig gezegd: je vergiftigt jezelf steeds meer!

Al het hierboven beschreven lijden en sterven wordt rechtstreeks of onrechtstreeks veroorzaakt doordat jij en je medemensen het wezen van iets negeren, meestal uit gebrek aan begrip.

Ooit stierven mensen een gruwelijke dood aan de pest, totdat ze de oorzaak begrepen en de ziekte vervolgens konden genezen. Op een dag zal dat voor iedere ziekte gelden.

Terecht vraag je waarom Yersinia pestis überhaupt bestaat. Eenvoudigweg omdat alles wat bestaat zijn plaats heeft: een bepaalde functie die voortkomt uit de samenhang in de tijd. Een bij kan je steken, maar zonder bijen zou er nauwelijks heerlijk fruit zijn en zouden veel minder planten zich voortplanten.

Het volgende aspect heb ik al genoemd: het lijden dat je veroorzaakt, zul je zelf in de gevolgen ervan ervaren. Alleen zo, door volledig begrip, zal het lijden op aarde ooit ophouden.

Ter troost: hetzelfde geldt voor de vreugde en het geluk die je andere wezens schenkt. Alles komt bij je terug.

Het minst vaak komt het voor dat een geest bewust in een zeer onvolmaakt wezen geboren wil worden, bijvoorbeeld om te ervaren wat het betekent om met een beperking te leven en van hulp afhankelijk te zijn.

Om dezelfde reden kan de geest tijdens een leven bewust allerlei ziekten in je lichamelijke wezen aantrekken, om ze te ervaren of je op tijd te wijzen op uiterst schadelijk gedrag, zoals roken, alcohol drinken of te weinig bewegen.

Er bestaat ook het verschijnsel van opoffering. De ene geest helpt de andere iets te ervaren dat past bij diens wens of weg. Een kind kan sterven omdat de geest van de moeder of vader pijnlijk verlies ‘wilde’ ervaren, om daardoor de waarde van het leven te begrijpen.

Dit alles kan over generaties heen plaatsvinden, in iedere denkbare combinatie, variant, onderlinge relatie en richting.

Wat jij een normale dood door ouderdom zou noemen, treedt vrijwel altijd op doordat de geest binnen het stervende wezen het grootst mogelijke bereik aan ervaring en begrip heeft bereikt.

De geest wil zichzelf verder en dieper ervaren en bevindt zich al snel in een nieuw wezen. Je volgende levenscyclus is begonnen.

Je kent het wel: trots laat je opa je gloednieuwe smartphone zien, en hij zegt: ‘Weg met die moderne rommel. Dat heb ik niet nodig!’ Precies dat bedoel ik.

Ik hoor je zeggen: ‘Dit is verschrikkelijk, afschuwelijk en ondraaglijk! Hoe kun je al dat lijden toelaten?’

En ik zeg:

‘Sta even stil en kijk om je heen, gehaaste reiziger. Je bent waar je altijd wilde zijn: in een leven in vrijheid!’

In alle ernst: de verantwoordelijkheid voor jouw lijden ligt bij jou, niet bij mij. Bedenk dat je een eigen wezen hebt, maar geest bent. Je ervaart jezelf ‘slechts’ via dat wezen.

Maak je geen zorgen. Je ervaring en begrip zijn al behoorlijk ver ontwikkeld; anders had je deze tekst allang weggelegd en was je nooit tot hier gekomen.

Je stelde jezelf de wezenlijke vraag: waarom is mijn wereld zo? Waarom kan het niet anders? Alleen dat al laat zien dat je met anderen meevoelt en hun ervaringen begrijpt. Dit alles berust op wat je zelf hebt beleefd en op het begrip dat daaruit is gegroeid.

Je hebt al een lange weg afgelegd. Vanaf nu zul je aandacht schenken aan alles wat in, om en bij je is, zodat de wereld de plek kan worden die jij het liefst zou willen.

Religies

Ik heb altijd met mensen ‘gesproken’, wanneer dat mogelijk en gewenst was.

Denk niet dat ik hen willekeurig uitkoos: ‘Met deze spreek ik wel, met die niet.’ Dat jij niets ontvangt, betekent niet dat niemand uitzendt. Het gaat erom op de juiste frequentie af te stemmen.

Bij jou gaat het om de omvang van je bewustzijn: de totale ontwikkeling van je wezen, je inlevingsvermogen en de som van alles wat je hebt beleefd, ervaren, begrepen en doorgrond. Uiteraard is ook jouw instemming onmisbaar.

Voor mensen bestaat aanvankelijk maar één waarheid die ieder als geldig erkent: de zijne.

Zoals je tien keer tegen een muur kunt lopen voordat je de deur ziet, mag je geloven wat je wilt. Anders gezegd: ik kan mijn waarheid alleen delen met iemand die ophoudt mij de zijne te vertellen en vervolgens vragen stelt zonder zelf de antwoorden al in te vullen.

Veel mensen met wie ik sprak, wilden daarna anderen op hun weg helpen en hun lijden beperken door verbanden uit te leggen. Je weet nu hoe moeilijk dat is: denk aan de sneeuw.

Zo ontstonden bijvoorbeeld de Tien Geboden. Het negeren van het wezen van iets werd ‘zonde’, en verlangen of verleiding werd ‘de duivel’. Of neem wat je nu weet: ‘Ik ben niet bij jou; jij bent uit mij gevormd en in mij.’ Zo werd ik de Vader.

Het wezen van alcohol botst op verschillende manieren met dat van jou. Je kent religies die het drinken ervan verbieden.

Hetzelfde geldt voor het eten van vlees: zonder koeling bederft het te snel, en dus zijn er regels nodig.

In de woestijn, zonder water om je te wassen en bij veertig graden in de schaduw, kan een voorhuid flink gaan stinken; dan is besneden zijn te verkiezen.

Ze konden ook niet zomaar zeggen: ‘Ik spreek met God.’ Daar is heel wat moed voor nodig. Daarom was er een brandende struik van waaruit ik zou hebben gesproken.

Een van degenen die wel met mij sprak, en die jullie nu Jezus noemen, liet niets onbeproefd. In zijn eigen woorden, passend bij de geest van zijn tijd, probeerde hij mensen de oorzaken van hun lijden uit te leggen. Toch begrepen de meesten het nog steeds niet. Zijn moed was onbegrensd. Anders gezegd: hij vertrouwde mij werkelijk volledig.

Ook religies zijn scheppingen van jullie, met een wezen dat zich aan de tijdgeest aanpast. Uit het voorbeeld van geld begrijp je al wat ervan kan worden. Veel kerkelijke pracht en praal ontstond uit liefde voor macht.

‘Houd jij ze dom, dan houden wij ze arm’, zei ooit een koning tegen zijn paus.

Veel mensen die de waarheid herkennen, vertellen anderen toch onwaarheden, uit angst rijkdom, invloed en voorrechten te verliezen. Wat zou er van die ‘dikke kont’ terechtkomen zonder zijn zachte kussen?

Als je alleen naar de leer van anderen luistert, ben je als een klok die de tijd slechts van een andere klok kent.

Wie is de grotere dwaas: de dwaas zelf, of degene die hem volgt?

Geloof me: als ik wilde dat je een bepaalde religie volgde, zou er maar één zijn - de mijne!

Waarom zien mensen de waarheid niet?

Stel je een kamer voor die helemaal naar jouw smaak is ingericht. Je voelt je er veilig en geborgen en slaapt er diep en goed. Alles in jouw wereld klopt.

Op een dag zie je echter dat er een dodelijk giftige spin in die kamer leeft, net wanneer ze onder je bed verdwijnt. Vanaf dat moment brengt iedere jeuk, ieder gekriebel en ieder zacht geluid je op de rand van paniek. Je zou willen dat je haar nooit had gezien!

Zo is het ook met de waarheid binnen jouw werkelijkheid. Vaak is ze eenvoudigweg ondraaglijk en daarom zoek je er niet naar: jouw wereld moet in orde blijven. Alleen dan, zo lijkt het je, kun je iedere dag rustige, weloverwogen en verstandige beslissingen over je leven nemen.

In werkelijkheid richt je je leven echter in rond angst. In je paniek bedenk je niet dat de spin altijd al in de kamer zat en jouw leven ‘bedreigde’, terwijl dat leven tot vandaag gewoon is doorgegaan. Waarom leun je niet achterover en laat je de spin de spin zijn? Dat kun je niet, omdat angst je beheerst.

Stel je nu voor dat je om hulp roept: ‘Er zit een giftige spin in mijn kamer. Vang haar alsjeblieft!’ Niemand gelooft je. ‘Waar zou ineens een giftige spin vandaan komen? Wat een onzin!’ Ze proberen je ervan af te brengen, omdat ook hún wereld in orde moet blijven.

Als je weigert jouw waarheid los te laten, verklaren ze je eenvoudig voor gek. Wat niet mag zijn, kan niet bestaan! Hun wereld is mooi en zo moet die blijven.

Wat mensen bevalt, bepaalt wat zij als waar willen toelaten. Ze leven als kinderen in een geruststellende wereld die ze zelf hebben bedacht.

Toch is wat je geborgenheid geeft juist alles waarmee je zeker kunt omgaan, omdat je het wezen ervan en de daaruit voortvloeiende verbanden begrijpt.

Laat dus iedereen die de waarheid wil zien en ervaren eerst de oorzaak van zijn eigen angst onderzoeken.

Tot slot

Deze tekst probeert niet alles te verklaren. Zo'n verklaring zou in geen enkel boek passen; ze zou tot in de hemel reiken, ver voorbij de maan. Geen mens zou ooit genoeg tijd hebben om haar te lezen.

En als je nu duizend vragen wilt stellen, wees dan van één ding zeker:

'Ik zal je niet helpen zonder dat je daarom vraagt. Alleen jouw verzoek maakt dat mogelijk, want je hebt je vrije wil van mij gekregen.'

'Verwacht dus niet dat je alles krijgt wat je wilt. Vertrouw er liever op dat ik je help wanneer je daarom vraagt.'

Allen die je zo pijnlijk mist, zul je op het juiste moment weerzien. Dan zul je ALLES begrijpen.

Aan het einde was ik het bijna vergeten: het grootste geschenk dat je jezelf kunt geven, is wat jij vrede noemt.

Mijn wezen is liefde en mijn geest is het leven zelf. In die zin houd ik onvoorwaardelijk van je, nu en voor altijd!

Daarom ben ik voor jou wat je hart ook maar verlangt:

God, Allah, Jahweh, Jehovah, Manitou, Zeus, XXXXX en uiteindelijk, als jij dat wilt, ook jouw vader.

OOIT VROEG IK GOD:

‘WAARAAN VERDIEN IK HET OM MET U TE SPREKEN?’

EN IK KREEG DIT ANTWOORD:

‘OMDAT NIETS MINDER IS DAN ZIJN OORSPRONG!’

Een kerstbrief aan mijn ernstig zieke vader

Lieve papa,

Deze Kerstmis is de tweeënveertigste die ik met je mag vieren. Toegegeven, aan de eerste tien heb ik nauwelijks herinneringen. Maar de meeste staan me nog helder voor de geest, omdat elk ervan op zijn eigen manier bijzonder was.

Het heeft lang geduurd voordat ik begreep wat Kerstmis werkelijk betekent. Je weet dat ik de dingen door een andere bril bekijk.

De consumptiedwang en de gemaakte vriendelijkheid van die tijd hebben me altijd dwarsgezeten. Op commando vrolijk en gelukkig zijn was nooit iets voor mij.

Met Kerstmis vieren we de geboorte van Jezus Christus. Ter herinnering aan hem verblijden we het hart van onze dierbaren met geschenken.

Jezus liet ons een boodschap na. Met alles wat hij deed, wilde hij ons laten begrijpen wat Gods liefde voor ons werkelijk betekent. Zelfs in het uur van zijn dood bad hij: ‘Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen.’ Maar wij mensen begrijpen meestal alleen wat we zelf hebben ervaren.

Ook jij, lieve papa, bent ooit geboren. Met iedere nieuwe dag groeiden er wensen en dromen in je die je leven vulden. Je ontmoette mama, werd verliefd, en in die liefde verwekten jullie mij, mijn broer en mijn zus.

Naast alle vreugde die we je brachten, bezorgden we je ook telkens weer verdriet, pijn en zorgen. Voor ons zette je veel wensen en dromen opzij, maar je liefde wankelde nooit.

Je bent altijd een voorbeeld voor me geweest: sterk, slim, grappig, succesvol, alwetend en geduldig. Ik mat mezelf aan jou en wilde zoals jij zijn. Maar dat ben ik niet, want jij bent mijn vader en ik ben jouw zoon.

Ik leefde intens en in hoog tempo. Alles wat ik heb gedaan en meegemaakt, alle hoogte- en dieptepunten en alle gevoelens, zou waarschijnlijk tachtig jaar kunnen vullen. Dat alles was mogelijk omdat ik wist:

Als ik verdwaalde, zou jij me opvangen, omdat je van me houdt.

Iedere Kerstmis vroeg je wat ik wenste, en telkens vervulde je die wens. Dit jaar, lieve papa, heb ik maar één wens: word beter en laat me blijven wat ik zo graag ben - jouw zoon.

Jij houdt onvoorwaardelijk van mij en op dezelfde manier houd ik van jou.

Ooit komt de tijd: jij gaat naar huis en ik blijf alleen achter. Die pijn zal ik dan graag dragen, omdat ik weet dat jij daar op me wacht. Ik zal immers altijd jouw zoon blijven.

Maar in ieder geval niet dit jaar of volgend jaar. Voorlopig wil ik zijn wat jij altijd voor mij was: een veilige haven, een vuurtoren die in het donker de weg wijst!

Je houdt van ons zoals we zijn, onvoorwaardelijk en zonder voorbehoud, met al onze fouten en zwakheden, eenvoudigweg omdat we jouw kinderen zijn.

Nu begrijp ik: zo houdt God van zijn schepping. Hij is een veilige haven en daarin ligt werkelijk de kern van Kerstmis.

Een feest van onvoorwaardelijke liefde, een herinnering aan het eeuwige licht!

Met diepe liefde wens ik je een gelukkig kerstfeest,

je zoon

ALS KIND WILDE IK ZO SNEL MOGELIJK GROOT EN ZELFSTANDIG WORDEN.

NU ZOU IK GRAAG WEER JONG EN VRIJ ZIJN.

Het testament van Jezus

De herder beschermt zijn kudde alleen omdat die hem zijn dagelijks brood verschaft. In de veiligheid die hij biedt, geven de schapen in gevangenschap hun wol. Ontsnapt er ook maar één, dan rent de hond er meteen achteraan en dwingt het terug.

Dat duurt totdat een schaap te zwak wordt om de anderen te volgen. Diezelfde avond nog wordt het geslacht.

Op dezelfde manier beschermt iedere koning zijn volk. Het voedt hem en geeft hem de vrijheid om te doen wat hij wil. Hij staat boven hen en zij zien zijn grote macht aan voor heerlijkheid.

Er zijn altijd gewillige mensen die zich in zijn glans willen koesteren. Maar de kroon siert een ander hoofd en ze weten dat al hun voorrechten daarvan afhangen. Aan bereidwillige handhavers van zijn macht ontbreekt het

nooit. Iedereen betaalt zijn tienden om de koninklijke pracht in stand te houden.

Ze leven ten bate van één man, samen in onvrijheid en gevangenschap.

Wanneer ouderdom of ziekte mensen verhindert hun brood te verdienen, hoeven ze niet op genade te rekenen. In hun uur van zwakte laat iedereen zijn ware gezicht zien. Ze moeten nederig en bedelend leven tussen anderen die hetzelfde lot delen, maar toch verachtelijk op hen neerkijken vanwege hun armoede.

Ze dringen erop aan dat ik het zwaard opneem en iedere tiran afslacht. Al zoveel manen spreek ik, maar nauwelijks iemand die me hoorde, begreep de kern van mijn woorden. Ze laten zich nog steeds door angst gijzelen!

Nogmaals zeg ik: breng je dagen niet door met zorgen over het eten en de kleding van morgen. Zorg liever voor je naaste, opdat die alles heeft wat voor zijn welzijn nodig is.

Zo wordt jouw voorbeeld een licht voor de wereld.

Uiteindelijk zullen anderen het begrijpen en je voorbeeld volgen. Na verloop van tijd zal er onder een dozijn mensen iemand zijn die jouw welzijn in zijn hart draagt. Nooit meer hoef je te worstelen voor je dagelijks brood: iedereen zal met vreugde werken en plezier hebben in wat hij tot stand brengt. Niemand hoeft nog als dienaar van een heerser of van hebzuchtige en onrechtvaardige mensen te zwoegen!

Ja, ik weet dat de prijs hoog en het offer groot is voor degenen die deze woorden als eersten in praktijk brengen. De koning en zijn trouwe volgelingen zijn sterk. Ze zullen hun macht verbeten vasthouden, want ze willen niets verliezen, vooral hun zachte kussens niet.

Uit vrije wil zeg ik: als iemand mij op de wang slaat om mij te laten verloochenen wat ik in mijn hart ben, zal ik ook de andere aanbieden, zelfs als hij mij martelt of ter dood brengt!

Graag draag ik de last van dit offer, want ik weet zeker dat ze ooit de betekenis van mijn woorden zullen begrijpen. Ik heb het koninkrijk van mijn Vader in de hemel gezien, en hoe in ieder mens voor altijd een helder licht brandt, zoals het mijne.

Zolang mensen pracht en praal boven alles liefhebben, zullen sommigen mijn woorden verdraaien, zodat anderen hun innerlijke licht niet herkennen en in het donker afhankelijk blijven, in dienst van aardse macht.

Wees kritisch tegenover wie je prijst, waardeer wie je bekritiseert en heb oprecht lief wie je in zijn hart aanvaardt zoals je werkelijk bent.

Wanneer jullie in de naam van onze Vader samenkomen om met hem te bidden, vermijd dan leeg gepraat. Mooie woorden en plechtigheden in schitterende paleizen bereiken op zichzelf niets. Zijn licht schijnt op iedereen, rechtvaardig of onrechtvaardig. Zijn hart is op geen enkele manier om te kopen.

De bron van de zonde ligt in de bedoeling, niet in de daad zelf. Met zijn bedoeling bepaalt ieder mens zijn eigen lot!

Wanneer jullie samen bidden, wees dan zoals hij jullie voor het eerst de wereld instuurde:

Vrij van angst, naakt, zonder schaamte of versiering. En vooral:

Draag geen verlangen en geen verwachting jegens hem in je hart. Dan zal het eeuwige licht op al je wegen helder in je schijnen, zichtbaar voor iedereen!

De keuze voor liefde, niet de angst voor straf, leidt naar het paradijs! In vrijheid zullen ze mij terugvinden, want alleen waar niemand hoeft te heersen, is liefde werkelijk onvoorwaardelijk. Si vis amari, ama!



De soldaat doodt, een beul voltrekt het vonnis, rechters straffen. Ze handelen allemaal in opdracht van een ander, maar blijven zelf volledig verantwoordelijk voor hun daden!

Met dezelfde maat waarmee je anderen meet, zul je zelf gemeten worden.

Wie een ander met geweld iets afneemt, zal al snel zelf worden beroofd, ook als hij op bevel van iemand anders handelt!

Het kwaad laat zich niet met het zwaard verslaan. Alleen het hart kan het in iets goeds veranderen!

Waarom heet het in het Duits een ‘Geldschein’? Omdat ‘Scheingeld’ te duidelijk zou zijn! [Woordspeling: Geldschein betekent bankbiljet; Scheingeld suggereert geld dat slechts schijn is.]

Jouw waarheid is wat je gelooft, maar weten berust altijd op begrijpen!

Wie aanbidt wat op aarde is, ziet het grote geheel niet.

Wie verwachtingen koestert, wordt teleurgesteld; wie het bedrog herkent, ziet de waarheid.

Uit water ben je door zuivere geest geschapen.

Het koninkrijk van God is in jullie. Til een steen op en je zult mij vinden; splijt een stuk hout en ik zal er zijn. Maar binnen de muren van schitterende paleizen zul je mij nooit werkelijk ervaren.

Eens ontmoette een reiziger Jezus en vroeg: ‘Wat moet ik doen?’ Hij antwoordde: ‘Als je zoals ik wilt zijn, omdat je weet dat wij gelijk zijn, zal ik je helpen. Zo niet, dan wacht ik, want ooit zul ook jij jezelf herkennen.’

Werkelijk inzicht wordt bijna altijd uit een vergissing geboren!

God heeft ons niet uit het paradijs verdreven; wij hebben God verdreven!



Naschrift

Voortdurend proberen alles werkelijk te zien zoals het is, kan op den duur erg vermoeiend en frustrerend zijn. Toch is het bijzonder interessant, verrijkend, verhelderend en bevrijdend.

Waarom genieten zoveel mensen van pas afgesneden bloemen? Ze verwelken niet alleen in een vaas: ze sterven! Waarom leggen we kerstcadeaus voor onze dierbaren onder een omgehakte boom?

Op de Europese vlag staan twaalf gevulde pentagrammen als sterren. Schiller schreef de tekst van het volkslied, ‘Ode an die Freude’, als gedicht in opdracht van Christian Gottfried Körner voor de tafel van de vrijmetselaarsloge ‘Zu den drei Schwertern’ in Dresden. Dezelfde gevulde pentagrammen staan op de Amerikaanse vlag, naast zeven rode en zes witte strepen die de dertien oorspronkelijke staten voorstellen.

Het grootste aaneengesloten gebouw ter wereld huisvest het Amerikaanse ministerie van Defensie. De vijfhoekige vorm ervan vormt de omtrek rond een pentagram.

Het pentagram is een van de meest gebruikte symbolen. Het verschijnt vrijwel overal: op nationale vlaggen, militaire uitrusting en kleding, en zelfs als kerstboomversiering.

Jezus zou twaalf leerlingen hebben gehad; het jaar telt twaalf maanden.

Zestig seconden, zestig minuten en twaalf uur: zo meten wij de tijd. De as van de klok, waaromheen de wijzers draaien, symboliseert het getal dertien, het middelpunt van al het bestaan.

God schiep de wereld in zes dagen en wilde op de zevende rusten. Tegenwoordig moet jij dat voorbeeld iedere week opnieuw volgen.

Jezus voedde hen met vijf broden en twee vissen; het jaar telt tweeënvijftig weken.

Hij zou op drieëndertigjarige leeftijd zijn gestorven; om de drieëndertig jaar kunnen we de ‘bloedmaan’ aan de hemel zien.

Horus was de zonnegod van Egypte en werd op 25 december uit de maagd Isis geboren. Zijn geboorte ging gepaard met een ster in het oosten, die door drie ‘koningen’ - andere sterren - werd gevolgd om het pasgeboren kind geschenken te brengen. Later had hij twaalf leerlingen die hem voortdurend vergezelden. Hij genas zieken, liep over water enzovoort. Nadat een tegenstander hem had verraden, werd hij gekruisigd en stond hij na drie dagen op uit de dood.

Hetzelfde valt te lezen over de god Attis, maar ook over Krishna, Dionysus, Mithra en talloze andere goden, in alle beschavingen uit onze geschiedenis.

Waarom komt die mythe van een verlosser van de mensheid zo vaak voor, in vrijwel dezelfde vorm?

In het oosten kun je Sirius zien, de helderste ster aan de nachtelijke hemel. Op 24 december vormt die een lijn met de drie helderste sterren van Orion, de ‘drie koningen’. Als je die lijn op 25 december volgt, wijst ze naar de plek waar de zon weer opkomt, nadat ze drie dagen heeft ‘stilgestaan’ in plaats van verder naar het zuiden te bewegen.

Wat hier wordt beschreven, zijn eenvoudigweg de winter- en zomerzonnewende.

De twaalf tekens van de dierenriem trekken in de loop van een jaar met de zon, de dertiende, langs de hemel.

Mythologisch berusten vrijwel alle religies daarop. Aan zee kun je ’s morgens en ’s avonds zien hoe de zon over het water loopt. Ze is onze grote schenker van leven en geneest veel zieken.

Met geld wordt de wereld geregeerd:

Op een dag kwam er een slimme man in een dorp. Hij legde uit hoe gemakkelijk de bewoners een einde konden maken aan ruzies over de waarde van geruilde goederen. Hij zei:

Ik geef ieder van jullie duizend daalders. Voor mijn moeite om het geld te maken en te beheren, vraag ik elk nieuw jaar maar twee procent. Enthousiast namen ze zijn geld aan en duizend dorpsbewoners voelden zich ineens rijk.

Een jaar ging voorbij en sommigen hadden al hun geld aan anderen gegeven. Daardoor waren sommigen arm en anderen heel rijk.

Rijk of arm, iedereen was de slimme man zijn twee procent over het afgelopen jaar verschuldigd. Daarom maakte hij nog eens twintigduizend daalders voor degenen wier beurs leeg was. Binnen enkele jaren was hij verreweg de rijkste onder hen en had hij de absolute macht over alle anderen.

Dat noemt men een op schuld gebaseerd geldstelsel!

Zo werkt ons geld tegenwoordig precies. Als je duizend euro op je rekening hebt, is dat eenvoudigweg de schuld van iemand anders. Door samengestelde rente groeien de tegoeden, en daarmee de schulden, exponentieel. De

schulden worden nooit allemaal afgelost; ze worden voortdurend opnieuw verdeeld!

Schuld/Schulden, Glaube/Gläubiger, Erlös/Erlösung: schuld/schulden, geloof/schuldeiser, opbrengst/verlossing. Herken je het religieuze karakter van deze verwante Duitse woorden? ‘Krediet’ is afgeleid van het Latijnse credere, ‘geloven’. Welke god aanbidden wij tegenwoordig allemaal werkelijk?

De meeste mensen tonen zelden hun ware gezicht, hun werkelijke wezen. We verwisselen onze maskers al naargelang de situatie, in ons eigen voordeel of eenvoudigweg uit angst. Deze noodzakelijke misleiding dient de dagelijkse omgang. Ze kan natuurlijk, nuttig en gerechtvaardigd zijn, maar blijft een leugen die we beleefdheid noemen.

Hetzelfde geldt voor dingen die voor een bepaald doel zijn gemaakt, maar een heel andere boodschap uitdragen. Rokers van een bepaald sigarettenmerk zien zichzelf misschien met vrienden rond een kampvuur zitten, waar ze na een bevredigende dag bonen met spek eten. In werkelijkheid bestaat het product alleen om geld op te brengen voor de maker. Veel van wat wij scheppen, is zo. Het gaat altijd om het motief.

De samenleving verandert voortdurend en veel mensen voelen zich overvraagd. Niets lijkt lang zeker, wat brede onzekerheid veroorzaakt. Al duizenden jaren trekken mensen zich terug in hun eigen ‘schulp’, uitsluitend gericht op hun persoonlijke overleven; die houding woekert over de hele wereld. De vreemde wordt een

concurrent die verslagen moet worden. Precies dat beoogt de heersende klasse, want iemand die alleen staat, is altijd zwak!

Wat de meesten van ons werkelijk missen, is vaste grond onder de voeten. Als we onszelf voortdurend als strijders zien, vergeten we uiteindelijk wat ieder van ons in de kern is: een gelijkwaardig, intelligent wezen met een diepe behoefte aan verrijkende sociale omgang - een mens!

Woorden en slimme raad alleen hebben nog nooit werkelijk iets veranderd. Het gaat om persoonlijke ervaring.

Ken je een plek waar bijna niemand pronkt met een Rolex of een Louis Vuitton-tas, waar mensen elkaar als gelijken ontmoeten ongeacht klasse of status, waar alles kleurrijker lijkt en een vredige rust heerst? Zo'n plek vind je bijvoorbeeld op een naturistenstrand aan zee.

Wie zichzelf begrijpt, begrijpt ook anderen beter. De Duitse woorden verstehen en Verständnis - begrijpen en begrip of inlevingsvermogen - zijn niet voor niets nauw verwant. Meestal zijn we bang voor wat ons vreemd is, omdat we het niet kunnen plaatsen. We dragen kleding niet alleen ter bescherming, maar vaak eenvoudigweg uit angst.

Wie zijn leven volledig rond angst inricht, leeft niet werkelijk; hij overleeft, gestuurd door de belangen van iemand anders. Vraag je steeds af, vooral bij oude tradities, wereldgebeurtenissen of alles wat als waarheid wordt voorgesteld: Cui bono? Wie heeft er baat bij? Wie profiteert er in hemelsnaam van jouw dagelijkse angst?

Of het ons nu bevalt of niet, als mensheid zijn we een collectief en ieder denkbaar talent is al aanwezig. Samenwerken is daarom meer dan logisch: het komt ieder afzonderlijk rechtstreeks ten goede, dus ook JOU!

Wie zichzelf voortdurend voorliegt en zich door anderen laat bedriegen, is nooit vrij; hij blijft andermans slaaf. Tel alle directe en indirecte belastingen, heffingen en rente op die je in het dagelijks leven betaalt, en vraag je af: voor wie werk je? Moet dat werkelijk voor altijd zo blijven? De doeltreffendste slaaf is degene die denkt dat hij vrij is!

Tot slot een klein gedachte-experiment:

Ieder land, ook het onze, bezit een enorme rijkdom aan grondstoffen, land, gebouwen, wegen, bossen, rivieren en meren. Samen vertegenwoordigen die een waarde van biljoenen euro’s.

Die rijkdom zou de nationale munt kunnen dekken en haar zo een werkelijke, bestaande waarde geven. De staat zou via zijn eigen bank geld uitgeven, zonder bij anderen te hoeven lenen en dus zonder rente.

Telkens wanneer door werk, ideeën, uitvindingen of vooruitgang iets nieuws ontstaat, groeit ook de waarde van de nationale munt en komt er meer geld in omloop.

De aanleg van een weg schept bijvoorbeeld nieuwe waarde en dus nieuw geld. De waarde van de weg is vele malen hoger dan de bouwkosten. Wanneer iets ouds verdwijnt, zoals een vervallen brug die wordt gesloopt, verdwijnt ook de waarde ervan en neemt de geldhoeveelheid af.

Zo ontstaat naar het voorbeeld van de natuur een kringloop van ontstaan en vergaan. De economie hoeft niet langer te groeien onder de dwang van een steeds grotere rentelast, maar volgt natuurlijke behoeften.

Alleen een staat die zijn eigen geld beheert, is soeverein - en zijn burgers daarmee ook!

WIE EEN MOERAS WIL DROOGLEGGEN, MOET DAT NIET AAN DE KROKODILLEN VRAGEN!